

The Letter (ฮา กระจาย)

นำเสนอเมื่อ : 11 พ.ค. 2552

อาจจะยาวสักหน่อยแต่อดทนอ่านกันหน่อยนะ

จม.จากลูกสาว

>> >กรรบนเทาคุณพ่อคุณแม่ที่เคารพ

> >คุณพ่อคะ คุณแม่คะ

>>>เป็นอย่างไรร่างสบายดีหรือเปล่านั้น

>> >ผ่านมาก็คงปีตั้งแต่หนูเข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ

>> >หนูไม่ได้คิดถึงคุณพ่อคุณแม่เลย

>> >หนอยุ่ที่สบายดี...ที่มากเจ้ารักหนูและดูหนูเป็นอย่างดี

>> >สงสัยหรือคะว่าที่มากคือใคร

>> >จำได้มีคะวันที่หนูจากคุณพ่อคุณแม่ที่สถานีรถไฟหัว เข้ามาเรียนที่กรุงเทพฯ

>> >รกรทว่าที่หนูนั้นมากเกิดอุบัติเหตุใกล้บิมน้ำมันแห้งหนึ่งในกรุงเทพฯ

>> >หลังเกิดอุบัติเหตุ มีคนมาล้อมหน้าล้อมหลังหนูเดินไปหมดเลยคะ

>> >และมีคนขโมยกระเป๋าเดินทางและกระเป๋าตั้งไป

>> >ที่มากเค้าเป็นเด็กบิมน้ำนั้นคะ

>> >พอรถชนกันเค้าก็เข้าไปช่วยปฐมพยาบาล

>> >เราเจอกันที่หน้าคุณพ่อเค้าเป็นคนดีมาก

>เราพูดคุยกันซักครูใหญ่

>> >รู้สึกขอบคุณมากคุณแม่คะ

>ที่แหละมีคะที่เรียกว่ารักแรกพบ

>> >พอเค้ารู้ว่าหนูยังไม่มีที่พักไม่มีญาติในกรุงเทพฯ

>> >และยังไม่รู้จะไปพักที่ไหนแถมยังขาดเงินจากอุบัติเหตุ

>> >ที่มากเลยชวนหนูไปอยู่ด้วยกันที่หอพักใกล้ๆ บิมน้ำมันแห้ง

>> >ด้วยความตกใจและไม่มีที่พึ่งทำให้หนูรับปากที่เค้าไป โดยไม่รู้ตัว

>> >แล้วคุณพ่อคะที่มากเป็นคนดีมากคะ เค้าไม่เคยและต้องตัวหนูเลย

>> >เราอยู่ด้วยกันประมาณ 2 เดือน ที่มากจึงขออนุญาตงานคะ

>> >หนุขอโทษที่ไม่ได้บอกคุณพ่อคุณแม่ก่อน

>> >แต่ด้วยความใกล้คิดทำให้หนูไม่สามารถตั้งใจไว้ได้

>> >จึงได้ออกกลางที่มากเค้าไป

> >อภัยให้เราจะคะนึกว่าเห็นแก่เด็กตาต่าง

>> >ที่จะเกิดมาดูแลโลกนี้อีกไม่นานเท่าไร

>หนูกำลังให้หลานให้คุณแม่คะ

>> >คิดว่าการเรียนเทอมแรกนี้คงต้องพักไว้ก่อน

>> >หรือไม่มีก็ต้องเลิกเรียนไปเลย

>> >เพราะว่าหนูคงต้องช่วยที่มากหาเงินก่อนที่ท้องจะใหญ่ ไปกว่านี้

>> >พอถูกคลอดแล้วก็คงต้องอยู่เลี้ยงลูกอีก คงไปเรียนไม่ได้

>> >เงินทองก็หมดไปทุกวันๆ แต่หนูก็ยังสุขใจดีคะ ไม่ต้องห่วง

>> >คุณพ่อคุณแม่อย่าโกรธหนูนะคะ

>มันเป็นเรื่องสุดวิสัยจริงๆ

>> >แต่หนูคิดว่าคุณพ่อคุณแม่คงจะให้อภัย

>> >เมื่อคอดอกแล้วหนูจะพาที่มากและลูกไปกราบเท้าคุณพ่อ คุณแม่ที่บ้านนะคะ

>> >ที่หนูเขียนจดหมายมาหาคุณพ่อคุณแม่วันนี้

>> >มีข่าวดีและข่าวร้ายมาบอกคะ

>ข่าวดีก็คือที่หนูเล่ามาทั้งหมดนั้น

>> >เป็นเรื่องไม่จริงคะหนูล้อเล่นคะ!!

>> >ส่วนข่าวร้ายก็คือเทอมแรกหนูสอบได้ C 3 วิชา D 2 วิชา และ C อีก 1 วิชา

>> >เห็นมีคะ มีเงินได้รายแรงไปกว่าที่หนูเล่ามาตั้งแต่ต้นหรอก

>> >ดีกว่าจะอีกจริงมีคะ จะหนีอย่าโกรธหนูนะคะ

>> >ด้วยรักและเคารพอย่างสูง

> >หนูดาที่รักของคุณพ่อคุณแม่

>> >ปล.เงินที่คุณพ่อให้มาหมดแล้วละคะ

>> >ถ้าคุณพ่อจะเห็นใจช่วยโอนเงินเข้าให้หนูด้วยนะคะ" >

จดหมายตอบกลับ

>> >----- > >สวัสดีจ้ะลูกรักของพ่อ

>> >ที่ลูกเล่ามาทั้งหมดตั้งแต่แรกนั้นนะ ทำเอาพ่อใจไม่ตีไปเลยเชียว

>> >พ่ออ่านจดหมายลูกได้แค่ครึ่งเดียวก็โกรธจัดจนไม่ได้อ่านต่อ

>> >เพราะว่าป็นศาลโทษทำให้พ่อกับแม่ทะเลาะกันยกใหญ่

>> >แม่เค้าไม่เชื่อว่าเป็นเรื่องจริงเพราะเค้ารักลูกมาก

>> >คิดว่าลูกคงจะไม่ทำให้เค้าผิดหวัง

>> >แต่พ่อก็ไม่โทษะจนลืมหัวทะเลาะกับแม่อย่างแรง

>> >ลูกก็รู้ว่าแม่ป่วยเป็นโรคหัวใจอยู่

>> >พ่อคิดเองที่ไม่รู้จักคิดรู้จักถึงความโกรธ เราทะเลาะกันแรงมาก

>> >จนแม่เค้า...ล้มลงหัวใจวาย ยาก็เคยมีอยู่ในบ้านที่หาไม่เจอ

>> >พ่อพาแม่แกลงโรงพยาบาลก็ตายไปแล้ว

>> >พ่อกำลังเศร้ามากคิดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

>> >มันเกิดจากพ่อไม่อ่านจดหมายของแกให้จบซะก่อน

>แม่แกก็เลยมีอันเป็นไป

>> > >อ้อพ้อมีข่าวดีและข่าวร้ายสำหรับลูก >

>> > >ข่าวดีคือแม่แกยังอยู่สบายดีไม่มีอะไรป่วยอ่อน

>> > >ข่าวร้ายคือแม่เค้าเสียไปเลยไม่มีเงินส่งไปให้ลูก

>> > >แต่มันก็ยังดีกว่าที่แม่เค้าจะเป็นอะไรไปใช้ไหมล่ะ

>> > >หวังว่าลูกคงอ่านจดหมายจนจบนะ

>> > >ไม่โชดกใจจะทะเลาะไปฆ่าตัวตายซะก่อน

> >รักลูกมากจ้ะ

> >พ่อ

> >แม่...